

סוכה נג: (משנה) עד נד: (נקודתיים)

ביאורים

את השיר של יום היו שרים בזמן ניסוך היין. המזמור היה מחולק לשלושה חלקים. בסיום כל חלק (ולפי תוס' בתחילתו) היו תוקעים הכהנים שלוש תקיעות (תר"ת) והעם היו משתחוים. (סה"כ תשע תקיעות). המקור לתקיעות הוא הפסוק 'אויט מחתכט ואמאצדכט... ותקצתט'. מהפסוק משמע שהתקיעות הן רק במועדים ובר"ח. הרמב"ם אכן פסק שמהתורה התקיעות על התמיד היו רק בימים מיוחדים (וחכמים תיקנו שיתקעו גם בימות החול). אולם רוב הראשונים חלקו עליו וסברו שגם בימות החול מצווה מהתורה לתקוע על התמיד. (כך הביין המנחת חינוך (שפד: ז) ברמב"ם)

משנה

התקיעות במקדש ביום אחד - מינימום 21 מקסימום 48:
ביום רגיל - 21 תקיעות:
3 לפתיחת שערים, 9 לתמיד של שחר, 9 לתמיד של בין הערבים.
בערב שבת - 27 תקיעות:
21 של יום רגיל,
3 להבטיל את העם ממלאכה, 3 להבדיל בין קודש לחול. (סה"כ 6).
ביום עם מוסף - 30 תקיעות:
21 של יום רגיל,
9 למוסף.
ערב שבת שבחג סוכות - 48 תקיעות:
21 של יום רגיל,
9 של מוסף,
6 של ערב שבת,
3 לשער העליון, 3 לשער התחתון, 3 למילוי המים, 3 ע"ג המזבח (סה"כ 12).

המשנה היא כראב"י הסובר:
תוקעים ע"ג המזבח, ולא תוקעים ע"ג מעלה עשירית.
כיוון שתוקע לשער העליון והתחתון, אין טעם לתקוע למעלה עשירית.
ולא כדעה שבברייתא ש:
תוקעים ע"ג מעלה עשירית, ולא תוקעים ע"ג המזבח.
התקיעות הנוספות צריכות להיות קשורות למילוי המים.

הברייתא

הכל לפי המוספין תוקעין.
(גלמד מ"ובני אהרן הכהנים יתקעו בחצוצרות")

פירוש ראב"ח לברייתא:
תוקעין 9 תקיעות לכל מוסף שיש באותו יום.

בדף הבא פירוש זה יידחה, ויינתנו פירושים אחרים לברייתא.

לפי הסברו של ראב"ח בימים אלו תוקעים כמות גדולה של תקיעות
שבת סוכות - 39 תקיעות:
21 שבכל יום, 9 למוסף שבת, 9 למוסף סוכות.
ראש השנה שחל בשבת - 48 תקיעות:
21 שבכל יום, 9 למוסף שבת, 9 למוסף ר"ח, 9 למוסף ר"ה.
ערב פסח שחל בע"ש - 48 תקיעות:
27 של ע"ש, 9 לכת ראשונה, 9 לכת שנייה, 3 לכת שלישית (כר"י).
ערב פסח רגיל - 42 תקיעות:
21 של יום רגיל, 9 לכת ראשונה, 9 לכת שנייה, 3 לכת שלישית (כר"י).

לא תוקעים את 12 התקיעות של מילוי המים (כיוון שלא מנסכים מים בשבת).

המשנה לא הזכירה מקרים אלו, כיוון שהסתפקה בדוגמא אחת של 48 תקיעות, ושיירה מקרים אלו.

מספר זה הוא לשיטת ר"י (הסובר ששלישית תקעו 3) לשיטת חכמים (בשלישית תקעו 9) המספר גדול יותר.